

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Wonkova 1142, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2007, č. j. 10570/VZ/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 11. 2008, č. j. 51Ca 16/2007 - 46, ve věci osvobození od soudního poplatku pro žalobní řízení,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 23. 12. 2008 brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, jakož i žádost o ustanovení zástupce ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2007, č. j. 10570/VZ/2007. Předmětným rozhodnutím bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 23. 5. 2007, zn. P/2578/06/OS1/Ca.

Krajský soud v napadeném usnesení uvedl, že stěžovatel podal dne 17. 9. 2007 žalobu, ve které současně požádal o osvobození od soudních poplatků, přičemž předložil neúplně vyplněný formulář o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Krajský soud usnesením ze dne 20. 11. 2007, č. j. 51 Ca 16/2007 - 18, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků pro zjevnou neúspěšnost v žalobním řízení zamítl. Zjevnou neúspěšnost krajský soud spatřoval v opožděnosti podaného odvolání. Rozsudkem ze dne 10. 9. 2008, č. j. 9 As 97/2007 - 29, Nejvyšší správní soud předmětné usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť posouzení včasnosti odvolání v dané věci bylo posouzením ve věci samé.

Krajský soud v novém řízení vyzval stěžovatele usnesením ze dne 6. 10. 2008, č. j. 51 Ca 16/2007 - 35, k aktualizaci a úplnosti dříve podaného prohlášení o jeho

osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Stěžovatel tak učinil podáním ze dne 13. 10. 2008, doručeným krajskému soudu dne 16. 10. 2008. Krajský soud důvody pro osvobození neshledal a svůj závěr v napadeném usnesení řádně odůvodnil.

V kasační stížnosti stěžovatel mimo jiné uvedl, že krajský soud použil zákon, který je nelidský, protože uvádět pro těžce zdravotně nemocného, že mu stačí životní minimum 3126 Kč, nepotřebuje komentáře. Nepřiznání osvobození od soudního poplatku je v podstatě výzva – donucování k půjčce, která je vzhledem k nízkému důchodu stěžovatele nesplnitelná. Stěžovatel, ačkoliv těžce nemocný, má, dokud žije, povinnost nesouhlasit s bezprávím, sadismem, fašistoidním jednáním. Hrzovláda tyranů používá vždy své mocenské represivní prostředky a osoby k umlčení nepohodlných lidí. Dějiny však prokázaly, že věčný boj dobra se zlem má i své výsledky, a to i za cenu moře krve, milionů obětí, které např. stála II. světová válka.

Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí s tím, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 odst. 1 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek dne 13. 11. 2008 (doručenka založena na č. listu 50 soudního spisu). Napadené usnesení obsahovalo poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů od doručení kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu.

Okamžikem doručení stěžovateli ve čtvrtek 13. 11. 2008 nastala zákonem předpokládaná skutečnost pro určení počátku lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. Konec lhůty počítané podle týdnů je dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. určen uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem lhůty k podání včasné kasační stížnosti byl tedy s ohledem na výše uvedené čtvrtek 27. 11. 2008. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až dne 23. 12. 2008, tj. téměř měsíc po uplynutí zákonem stanovené lhůty (obálka s razítkem podání k poštovní přepravě založena na listu č. 56 soudního spisu) .

V souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon

jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. Kasační soud tak nemůže kasační stížnost věcně projednat.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu z výše uvedených důvodů podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., pro opožděnost odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu